

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212208577
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břroušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1212208577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břrouškovvej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahńíkovej a JUDr. Ľubice Kriškovvej, v právnej veci žalobcu: F. K. V., J. XX.XX.XXXX, Ž.F. X, XXX XX H., zast. JUDr. Radko Timkanič, advokát, Jakobyho 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: EUROTRADEMETAL, spol. s.r.o., Budyšínska 38, 831 02 Bratislava - m.č. Nové Mesto, IČO: 35 707 429, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, o zaplatenie 19.400,07 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 22Cb/125/2012-651 zo dňa 18.9.2017 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 22Cb/125/2012-651 zo dňa 18.9.2017 v časti, ktorou súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 19.400,07 eur spolu s 14,25% ročným úrokom s omeškania zo sumy 11.020,- eur od 13.9.2008 do 15.9.2008, zo sumy 5.727,31 eur od 16.9.2008 do zaplatenia, zo sumy 23.571,- eur od 13.10.2008 do 27.11.2008, zo sumy 20.571,- eur od 28.11.2008 do 22.12.2008, zo sumy 17.571,- eur od 23.12.2008 do 13.1.2009, a súvisiacom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

V časti, ktorou súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 14,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 13.672,76 eur od 14.1.2009 do zaplatenia mení rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12,50% úrok z omeškania zo sumy 13.672,76 eur od 14.1.2009 do zaplatenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 19.400,07 eur spolu so 14,25 % ročným úrokom z omeškania:
- zo sumy 11.020,- eur od 13.09.2008 do 15.09.2008,
- zo sumy 5.727,31 eur od 16.09.2008 do zaplatenia,
- zo sumy 23.571,- eur od 13.10.2008 do 27.11.2008,
- zo sumy 20.571,- eur od 28.11.2008 do 22.12.2008,
- zo sumy 17.571,- eur od 23.12.2008 do 13.01.2009,
- zo sumy 13.672,76 eur od 14.01.2009 do zaplatenia,
a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pôvodný žalobca (MAX TRADE s.r.o.) sa žalobou doručenou súdu dňa 21.02.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie

sumy 19.400,07 eur s príslušenstvom titulom nezaplatenia faktúr za dodanie tovaru. Rozsudkom zo dňa 02.03.2015 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.349,20 eur s príslušenstvom a vo zvyšku konanie zastavil. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 26.07.2016 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 16.01.2017 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca MAK TRADE, s.r.o. a aby na jeho miesto vstúpil F. K. V., a to z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.11.2016.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, prednesom právnych zástupcov sporových strán, vypočúvaním štatutárnych zástupcov strán a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Pôvodný žalobca ako predávajúci (ďalej len žalobca) a žalovaný ako kupujúci uzavreli v auguste 2008 v ústnej forme kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému (používajúcemu do 13.09.2011 obchodné meno PRK, s.r.o. Košice) tovar - jaklové profily a vystavil faktúru č. 8110460 na sumu 23.525,- eur, splatnú dňa 12.09.2008 a faktúru č. 8110497 na sumu 23.571,- eur, splatnú dňa 12.10.2008. Žalovaný svoje záväzky zo zmluvy splnil čiastočne jednostranným započítaním zo dňa 12.09.2008 v sume 12.505,- eur na faktúru č. 8110460, jednostranným započítaním zo dňa 16.09.2008 v sume 5.292,69 eur na faktúru č. 8110460, čiastočnou úhradou faktúry č. 8110497 v sume 3.000,- eur dňa 28.11.2008, v sume 3.000,- eur dňa 23.12.2008 a v sume 3.898,24 eur dňa 14.01.2009. Žalobca tvrdené skutočnosti v žalobe preukázal prostredníctvom predmetných faktúr, dodacích listov a výpisov z účtov. Celkovú dlžnú sumu vo výške 19.400,07 eur žalovaný do dnešného dňa žalobcovi nezaplatil.

4. Žalovaný v podanom odpore doručenému súdu dňa 06.06.2012 uviedol, že žalovaná suma bola zo strany žalovaného uhradená jednostranným započítaním zo dňa 13.10.2008. Započítanie žalobca prevzal dňa 13.10.2008. Faktúra žalovaného č. 308110 vystavená dňa 02.10.2008 za náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo zmluvy č. 15EXP/SK-07 (odmena advokáta zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 19.11.2007), splatná dňa 13.10.2008, vo výške 595.000,- Sk (19.400,07 eur), bola započítaná vo výške, v ktorej sa kryje, t.j. 5.727,31 eur s pohľadávkou žalobcu voči žalovanému z faktúry č. 8110460 vystavenej dňa 13.08.2008 vo výške 23.505,- eur, splatnej dňa 12.09.2008 (zostatok k 12.09.2008, vo výške 5.727,31 eur) a vo výške, v ktorej sa kryje, t.j. 13.672,76 eur s pohľadávkou žalobcu voči žalovanému z faktúry č. 8110497 vystavenej dňa 12.09.2008, splatnej dňa 12.10.2008, vo výške 23.571,- eur. Faktúry žalobcu č. 8110497 a 8110460, ktorých zaplata sa žalobca v konaní domáha, boli teda uhradené v celom rozsahu, a preto je žaloba podľa názoru žalovaného v celom rozsahu nedôvodná.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20.07.2012 uviedol, že faktúru č. 308110 vrátil žalovanému listom zo dňa 15.10.2008, doručeným dňa 16.10.2008. Žalobca uvedenú faktúru neuznal, nakoľko sa nezaviazal nijakým spôsobom hradiť právne služby právneho zástupcu žalovaného, a preto je jednostranné započítanie zo strany žalovaného neopodstatnené.

6. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.11.2012 uviedol, že predmetom započítania zo strany žalovaného zo dňa 13.10.2008 boli náklady spojené s uplatnením pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pred začatím poskytovania právnych služieb žalovanému, mal žalobca voči žalovanému dlh vo výške 201.234,50 eur. Tento dlh vznikol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30.04.2007 č. 15EXP/SK-07, predmetom ktorej bol predaj a kúpa tovaru - oceľových výrobkov. Žalovaný podľa zmluvy riadne dodal predmet kúpy žalobcovi, na základe čoho vystavil dňa 06.09.2007 faktúru č. 307124. Keďže k dátumu splatnosti tejto faktúry nedošlo zo strany žalobcu k úhrade dlhu, žalovaný sa obrátil na právnu zástupkyňu s požiadavkou na poskytnutie právnych služieb, ktoré smerovali k vymoženiu pohľadávky žalovaného. Za týmto účelom bola dňa 19.11.2007 uzatvorená zmluva o poskytovaní právnych služieb a bolo udelené právnej zástupkyňi plnomocenstvo na vykonávanie všetkých úkonov v danej veci. Právna zástupkyňa zahájila intenzívnu komunikáciu so žalobcom smerujúcu k uhradeniu dlhu, bolo vykonaných množstvo úkonov na zabezpečenie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ako aj na úhradu dlhu. Keďže k úplnej úhrade dlhu zo strany žalobcu nedošlo, právna zástupkyňa žalovaného podala návrh na vydanie platobného rozkazu. V danom čase bola žalovaná suma 120.789,23 eur. Pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a tiež po jeho podaní došlo k niekoľkým úhradám dlhu zo strany žalobcu, ako aj k jednostrannému započítaniu pohľadávok žalovaného voči žalobcovi, ktoré pripravovala a doručovala právna zástupkyňa

žalovaného. Tým došlo aj k čiastočným späťvzatiam návrhu, až nakoniec došlo k úhrade celého dlhu zo strany žalobci. Právna zástupkyňa v zmysle uzavretej zmluvy vyfakturovala žalovanému odmenu vo výške 500.000,- Sk bez DPH (16.596,- eur). Uvedené náklady spojené s uplatnením pohľadávky boli jednostranne započítané s pohľadávkou žalobcu dňa 13.10.2008, preto je podľa žalovaného žaloba z dôvodu zániku dlhu neopodstatnená.

7. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.02.2013 uviedol, že paušálnu odmenu za právne služby nemožno považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko to vylučuje jej povaha. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky musia priamo súvisieť s uplatnením splatnej pohľadávky. Aké konkrétne právne úkony boli vo veci urobené z faktúry č. 308110 nemožno zistiť.

8. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.04.2014 uviedol, že pri výške pohľadávky žalovaného 201.234,50 eur, bola dohodnutá výška odmeny jeho právneho zástupcu 8,24 % primerane, nebola v zjavnom nepomere vzhľadom na hodnotu veci a nebola ani v rozpore s dobrými mravmi.

9. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 12.09.2014 poukázal na to, že úkony vykonané právnu zástupkyňou žalovaného nesúviseli s uplatnením splatnej pohľadávky žalovaného. Zdôraznil, že svoj záväzok voči žalovanému plnil od počiatku dobrovoľne a bez pričinenia právnej zástupkyne žalovaného. Poukázal na prax medzi stranami, že v prípade splatnosti ich faktúr, tieto sa následne plnili dobrovoľne aj bez pričinenia ich právnych zástupcov, resp. sa riešili vzájomným zápočtom. Podľa jeho názoru nemožno úkony vykonané do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu právnu zástupkyňou žalovaného hodnotiť ako také, ktoré by súviseli s uplatnením splatnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, nakoľko to vylučuje povaha dobrovoľnosti a pravidelnosti plnenia záväzku žalobcom.

10. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 06.02.2015 uviedol, že zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb vyplýva, že odmena, na ktorú mal právny zástupca žalovaného nárok, mala byť splatná až po úspešnom ukončení veci, t.j. v prípade vymoženía pohľadávky. Odmena sa tak stala splatnou dňa 24.09.2008, kedy nadobudla splatnosť faktúra 2008215, ktorá bola vystavená až po úspešnom ukončení veci, ku ktorému došlo dňa 16.09.2008. V čase podania žaloby dňa 19.01.2008 si žalovaný nemohol v podanej žalobe uplatniť ako samostatný hmotnoprávny nárok aj náklady spojené s uplatnením hlavnej pohľadávky, nakoľko tieto mu vznikli až dňa 24.09.2008, kedy došlo k úhrade faktúry č. 2008215 vystavenej právnym zástupcom žalovaného za poskytnutie právnych služieb. Navyše v čase podania žaloby si žalovaný nemohol uplatniť náklady, o ktorých nevedel, či vôbec vzniknú, keďže to, či dôjde k vymoženiu celej hlavnej pohľadávky nebolo toho času isté, pričom práve úspešné ukončenie veci bolo podmienkou vzniku nároku právneho zástupcu žalovaného na odmenu. Dodal, že z charakteru paušálnej odmeny vyplýva, že žalovaný je povinný zaplatiť ju svojmu právnemu zástupcovi bez ohľadu na počet a charakter vykonaných úkonov vo veci. Žalovaný by nebol povinný zaplatiť túto odmenu jedine vtedy, ak by nedošlo k úspešnému ukončeniu veci. Nie je možné túto odmenu posudzovať, alebo nejakým spôsobom krátiť z dôvodu, že napr. len 10 zo 100 úkonov viedlo k úspešnému ukončeniu veci, nakoľko charakter tejto odmeny to vylučuje.

11. Na pojednávaní dňa 30.01.2017 žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že faktúra bola splatná dňa 13.10.2008, jednostranný zápočet vykonaný žalovaným je z rovnakého dňa 13.10.2008 a v ten istý deň bolo započítanie doručené žalobcovi. V čase urobenia započítacieho prejavu teda pohľadávka žalovaného nebola spôsobilá na započítanie v zmysle § 358 Obchodného zákonníka, keďže ešte neuplynula doba splatnosti. Žalovaný argumentoval tým, že treba aplikovať na tento prípad § 359 Obchodného zákonníka a to preto, lebo ide o dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky a teda je možné započítať proti splatnej pohľadávke nesplatnú pohľadávku. Neschopnosť plniť záväzky žalobcu bola preukázaná množstvom súdnych a exekučných konaní, ktorých zoznam bol aj priložený na súd. Samotnému zápočtu predchádzalo neplatenie záväzkov žalobcu vyše 10 mesiacov, neplnenie splátkového kalendára, preukázané účtovnými závierkami aj skutočnosťou, že pár mesiacov po tom danom zápočte skončil žalobca v reštrukturalizácii, kde mu boli odpustené pohľadávky vo výške 2,85 mil. eur a iba v samotnej reštrukturalizácii bolo 29 iných veriteľov.

12. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 17.03.2017 uviedol, že treba aplikovať ust. § 359 Obchodného zákonníka, pričom neschopnosť dlžníka plniť svoje záväzky nemožno automaticky stotožňovať s platobnou neschopnosťou tak ako je vyjadrená v zákone č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. V konaní bolo preukázané, že pôvodný žalobca si nebol schopný plniť svoje finančné záväzky a vlastne

celý spor vznikol z daného dôvodu - pôvodný žalobca bol v omeškaní so zaplatením sumy 201.234,50 eur voči žalovanému za tovar, ktorý mu bol dodaný 30.08.2007 a napriek uzavretému splátkovému kalendáru dané sumy dlhodobu nehradil. Samotný pôvodný žalobca listom zo dňa 14.11.2007, ktorý sa nachádza v spise potvrdil, že nie je schopný splácať svoje záväzky a požiadal o plnenie v splátkach (čo však zo strany žalobcu nebolo rešpektované a splátky neboli hradené ani v zmysle ústretového splátkového kalendára).

13. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 22.06.2017 uviedol, že žalovaný započítal svoju pohľadávku voči žalobcovi iba s odôvodnením, že jeho pohľadávka vznikla ako príslušenstvo jeho „hlavnej“ pohľadávky voči žalobcovi. Žalovaný potom ako z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vykonal započítanie svojej pohľadávky, ktorá nebola spôsobilá na uplatnenie na súde, účelovo zmenil svoju právnu argumentáciu a snaží sa preukázať, že žalobca nebol v čase započítania schopný plniť si svoje peňažné záväzky, a že teda mohlo dôjsť k započítaniu nesplatennej pohľadávky žalovaného. Neschopnosť dlžníka plniť svoje záväzky musí byť preukázaná, a to spravidla vyhlásením dlžníka. Je nesporné, že v čase započítania zo strany žalovaného takéto vyhlásenie dlžníka neexistovalo. Naopak, žalobca opätovne zdôrazňuje, že plnil svoj záväzok voči žalovanému od počiatku dobrovoľne a bez pričinenia právnej zástupkyne žalovaného. Žalobca zároveň opätovne poukazuje na prax medzi ním a žalovaným, že v prípade ak aj nastala skutočnosť, že niektoré ich faktúry boli po splatnosti, tieto následne plnili dobrovoľne aj bez pričinenia ich právnych zástupcov, resp. ich riešili vzájomným zápočtom. Obdobný prípad nastal aj pri „vymáhaní“ hlavnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi. Z prehľadu (Saldokonta), ktorý žalobca opätovne priložil, je zrejmé, že žalobca v priebehu obdobia 08/2007 - 09/2008, teda až do inkriminovaného započítania, plnil svoje záväzky voči žalovanému podľa svojich finančných možností a to pravidelne, dobrovoľne, bez ohľadu na činnosť právnej zástupkyne žalovaného, čo len potvrdzuje tú skutočnosť, že bol schopný plniť si svoje záväzky. Vzhľadom na vyššie uvedené sa aktuálna právna argumentácia žalovaného a ním podsúvané informácie o záväzkoch žalobcu javia ako účelové, v snahe zvrátiť smerovanie sporu.

14. Súd prvej inštancie poukázal na § 409 Obchodného zákonníka, § 365 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom do 14.01.2009, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom do 14.01.2009. Základná úroková sadzba NBS (p. a.) v období od 25.04.2007 do 28.10.2008 bola vo výške 4,25 %.

15. Podľa § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

16. Podľa § 359 Obchodného zákonníka proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nesplatenú pohľadávku, ibaže ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky.

17. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

19. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

20. Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili ústnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému tovar a vystavil zaň faktúru č. 8110460 na sumu 23.525,- eur, splatnú dňa 12.09.2008 a faktúru č. 8110497 na sumu 23.571,- eur, splatnú dňa 12.10.2008. Žalovaný svoje záväzky zo zmluvy splnil čiastočne jednostranným započítaním zo dňa 12.09.2008 v sume 12.505,- eur na faktúru č. 8110460, jednostranným započítaním zo dňa 16.09.2008 v sume 5.292,69 eur na faktúru č. 8110460, čiastočnou úhradou faktúry č. 8110497 v sume 3.000,- eur dňa 28.11.2008, v sume 3.000,- eur dňa 23.12.2008 a v sume 3.898,24 eur dňa 14.01.2009. Uvedené

skutočnosti, t. j. uzavretie kúpnej zmluvy, dodanie tovaru, výšku faktúr č. 8110460 a 8110497 a jednotlivé započítania žalovaný v priebehu konania nerozporoval. Samotná výška žalovaného nároku žalobcu vrátane uplatneného príslušenstva v konaní nebola sporná. Sporné však je tvrdenie žalovaného, že žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu zanikol jednostranným započítaním zo strany žalovaného zo dňa 13.10.2008, a to tak, že pohľadávka žalovaného z faktúry č. 308110 vo výške 19.400,07 eur, splatná dňa 13.10.2008, bola započítaná vo výške 5.727,31 eur so zvyškom pohľadávky žalobcu z faktúry č. 8110460 a vo výške 13.672,76 eur so zvyškom pohľadávky žalobcu z faktúry č. 8110497, čím podľa jeho názoru došlo k zániku žalovanej pohľadávky žalobcu v celom rozsahu.

21. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že k platnému započítaniu pohľadávky žalovaného z faktúry č. 308110 so žalovanou pohľadávkou žalobcu nedošlo, a to z dôvodov uvedených nižšie. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že žalovaná suma bola zo strany žalovaného uhradená jednostranným započítaním zo dňa 13.10.2008, ktoré žalobca prevzal dňa 13.10.2008. V liste zo dňa 13.10.2008 žalovaný uvádza, že jednostranne započítava splatné príslušenstvo pohľadávky, faktúru žalovaného č. 308110 vystavenú dňa 02.10.2008, splatnú dňa 13.10.2008, vo výške 595.000,- Sk (19.400,07 eur), za náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo zmluvy č. 15EXP/SK-07 (odmena advokáta zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 19.11.2007), vo výške, v ktorej sa kryje, t.j. 5.727,31 eur s pohľadávkou žalobcu voči žalovanému z faktúry č. 8110460 vystavenej dňa 13.08.2008 vo výške 23.505,- eur, splatnej dňa 12.09.2008 (zostatok k 12.09.2008, vo výške 5.727,31 eur) a vo výške, v ktorej sa kryje, t.j. 13.672,76 eur s pohľadávkou žalobcu voči žalovanému z faktúry č. 8110497 vystavenej dňa 12.09.2008, splatnej dňa 12.10.2008, vo výške 23.571,- eur. Z dôkazov založených v spise vyplýva, že faktúra č. 308110 splatná dňa 13.10.2008 bola žalobcovi doručená až dňa 13.10.2008 a jednostranný zápočet na základe uvedenej faktúry je rovnako zo dňa 13.10.2008, teda v čase, kedy príslušenstvo pohľadávky (náklady spojené s jej uplatnením) ešte nebolo splatné. Podľa názoru súdu z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k platnému jednostrannému započítaniu, nakoľko v zmysle § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde, čo nebol prípad uvedenej faktúry (č. 308110), keďže žalobcovi od doručenia faktúry plynula lehota na jej zaplatenie, t.j. nebola ešte splatná, a teda ani spôsobilá na započítanie. Tvrdenie žalovaného, že na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenie § 359 Obchodného zákonníka, podľa ktorého proti splatnej pohľadávke možno započítať nesplacnú pohľadávku vtedy, ak ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky, je v danom prípade irelevantné, nakoľko v konaní nebolo jednoznačne preukázané, že by žalobca v čase doručenia predmetnej faktúry na započítanie nebol schopný plniť svoje peňažné záväzky. Žalobca na list žalovaného zo dňa 13.10.2008 reagoval, pričom však predmetnú faktúru odmietol žalovanému zaplatiť z dôvodu, že nepovažoval nárok žalovaného na zaplatenie príslušenstva pohľadávky (náklady vo výške 19.400,07 eur) za oprávnený a nie z dôvodu, že by bol platobne neschopný. Uvedené preukazuje dôkaz založený do spisu žalobcom - prehľad (saldokonto), z ktorého je zrejmé, že žalobca v priebehu obdobia 08/2007 - 09/2008, teda až do započítacieho prejavu, plnil svoje záväzky voči žalovanému podľa svojich finančných možností a to pravidelne, dobrovoľne, bez ohľadu na činnosť právneho zástupcu žalovaného (ktorého služby si vyžiadali vznik nákladov žalovanému v súvislosti s uplatnením jeho pohľadávky). Uvedené podľa názoru súdu potvrdzuje tú skutočnosť, že žalobca bol v čase vykonania započítacieho úkonu schopný plniť si svoje záväzky, preto je aplikácia § 359 Obchodného zákonníka na daný prípad jednostranného započítania vylúčená.

22. Na druhej strane, súd považuje za potrebné uviesť, že zo samotného zápočtu žalovaného zo dňa 13.10.2008 nie je zrejmé, akým spôsobom preukázal dôvod a výšku svojej pohľadávky, keďže k jednostrannému zápočtu nepriložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že sa skutočne jedná o pohľadávku, ktorú má voči žalobcovi. Z jednostranného započítania nie je zrejmé, aké úkony boli vykonané, v akom čase a či boli vykonané účelne a v súvislosti s uplatnením pohľadávky. Žalovaný vykonané úkony, odmenu za ktoré dňa 13.10.2008 jednostranne započítal s pohľadávkou žalobcu, presne špecifikoval až v tomto súdnom konaní v podaní doručenom súdu dňa 03.04.2014. V zmysle všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému jednostrannému započítaniu pohľadávky žalovaného z faktúry č. 308110 voči pohľadávke žalobcu uplatnenej v tomto konaní, t.j. predmetná pohľadávka žalobcu teda nezanikla a preto má žalobca právo na jej zaplatenie od žalovaného vo výške 19.400,07 eur spolu s požadovaným príslušenstvom.

23. Súd ďalšie dokazovanie navrhnuté žalovaným v zmysle bodu III na str. 9 písomného podania žalovaného zo dňa 17.03.2017 nevykonal, nakoľko to vzhľadom na nedôvodnosť započítacieho prejavu žalovaného zo dňa 13.10.2008 nie je potrebné.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, na základe ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v tomto konaní mal plný úspech vo veci žalobca, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

25. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný z dôvodov uvedených:

- ust. § 365 ods. 2 písm. e) C. s. p, v zmysle ktorého súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- ust. § 365 ods. 2 písm. f) C.s.p, v zmysle ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- ust. § 365 ods. 2 písm. h) C.s.p, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

26. Uznesením zo dňa 26.7.2016, sp.zn. 2Cob/220/2015, ktorým Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn.: 22Cb/125/2012-484 zo dňa 2.3.2015 a vrátil vec Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci, pričom mu uložil povinnosť vysporiadať sa:

- a) s jednostranným započítaním žalovaného zo dňa 13.10.2008
- b) posúdiť, či započítanie spĺňa všetky náležitosti zápočtu požadované zákonom
- c) posúdiť, či došlo k zániku pohľadávky žalobcu uvedeným zápočtom

27. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v opätovnom rozhodnutí vo veci nevysporiadal so všetkými týmito skutočnosťami.

28. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré žalovaný predložil vo veci, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie vo veci (účtovné závierky pôvodného žalobcu, zoznam súdnych a exekučných konaní vedených proti pôvodnému žalobcovi, z dôvodu nezaplatenia záväzkov pôvodným žalobcom v rozhodnom období vo výške presahujúcej 1,3 milióna EUR, žiadosť žalobcu o splátkový kalendár, výpis z centrálného registra záložných práv, viď nižšie v čl. III bode 1 odvolania).

29. Nevysporiadal sa s návrhmi na vykonanie dokazovania predkladanými žalovaným, ktorých vykonanie bolo dôležité pre rozhodnutie vo veci. Nevysporiadal sa s argumentmi žalovaného, podporenými ustálenou judikatúrou a odbornými názormi právnickej obce, v otázke náležitostí započítacieho prejavu (judikatúra Najvyššieho súdu SR) a z toho vyplývajúcej platnosti započítacieho prejavu žalovaného.

30. Vo svojom rozhodnutí neodôvodnil, na základe akých dôvodov, dôkazov, sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, podľa ktorých žalobca bol schopný plniť si svoje záväzky v rozhodujúcom období.

31. Uvedol, že súd prvej inštancie urobil nesprávny záver neplatnosti započítacieho prejavu žalovaného listom zo dňa 13.10.2008 a taktiež urobil nesprávny výpočet úrokov z omeškania a nesprávne právne posúdil vec.

32. Podľa § 359 Obchodného zákonníka platí: "Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nesplatnú pohľadávku, ibaže ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky."

33. Poukázal na to, že poskytuje sa právna ochrana veriteľovi proti dlžníkovi, ktorý nie je schopný splácať svoje finančné záväzky. Veriteľ môže v takomto prípade započítať svoju nesplatnú pohľadávku voči jeho splatnej pohľadávke aj podľa komentáru Obchodného zákonníka podľa Patakyovej. Rovnaký názor je uvedený aj v komentári Obchodného zákonníka podľa Ovečkovej.

34. Zo započítavacieho prejavu nebolo zrejmé akým spôsobom preukázal dôvod a výšku svojej pohľadávky, keďže k jednostrannému zápočtu nepriložil žiadne

dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že sa skutočne jedná o pohľadávku, ktorú má voči žalobcovi.

35. S uvedenými tvrdeniami súdu, na základe ktorých došlo k posúdeniu jednostranného zápočtu žalovaného zo dňa 13.10.2008 ako neplatného, taktiež nemôže súhlasiť. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, ustálenej judikatúry a tiež odborných názorov uznávaných odborných autorít z právnickej obce, jednostranný zápočet pohľadávky nevyžaduje špecifickú, osobitnú formu.

36. Poukázal na judikatúru NS SR podľa ktorej pre zánik záväzku započítaním zákon predpokladá a/ vzájomnosť pohľadávok (musí ísť o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, kde veriteľ jednej pohľadávky je súčasne dlžníkom druhej a naopak), b/ rovnaký druh plnenia (ten je splnený, pokiaľ ide o pohľadávky peňažné), c/ spôsobilosť pohľadávok k započítaniu (nejde o pohľadávky, ktorých kompenzácia je vylúčená zákonom alebo dohodou účastníkov) a d/právny úkon smerujúci k započítaniu (jednostranný alebo dvojstranný). Započítanie v zmysle citovaného ustanovenia je forma bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka a ktoré súčasne umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a zjednodušenie majetkových vzťahov medzi účastníkmi." (rozsudok NS SR, sp. zn. 2 M Cdo 1/2008).

37. V danom prípade všetky náležitosti započítania boli splnené: ide o vzájomné pohľadávky, kde si bol pôvodný žalobca a žalovaný veriteľom aj dlžníkom, ide o pohľadávky rovnakého druhu (peňažné pohľadávky), tie boli spôsobilé na započítanie (viď vyššie - aplikácia § 359 Obchodného zákonníka) a bol vykonaný započítací prejav.

38. Započítací prejav spĺňa aj požiadavku určitosti - má za to, že táto podmienka bola splnená - bol uvedený jednak dôvod ako aj výška pohľadávky. Aj v samotnej odpovedi pôvodného žalobcu zo dňa 15.10.2008 - kde vrátil uvedenú faktúru je zrejme, že pôvodnému žalobcovi bol zrejmý právny dôvod ako aj výška pohľadávky, napádal len to, že pôvodný žalobca sa nezaviazal hradiť právne služby advokáta. Čo sa z právneho hľadiska zaväzovať ani nemohol, keďže ide o náklad spojený s uplatnením pohľadávky. Právny dôvod bol zrejmý aj pôvodnému žalobcovi, ako to vyplýva z jeho odpovede. Zo zápočtu v zmysle judikatúry musí byť zrejmé ktoré pohľadávky v akej výške zanikajú - aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje k započítaniu proti pohľadávke veriteľa. To zo zápočtu zrejme bezpochyby je.

39. Už samotným kompenzačným prejavom dochádza k zániku záväzku, k započítaniu sa nevyžaduje predloženie akýchkoľvek ďalších listín, dokonca v zmysle rozhodnutia NS SR stačí aj ústna forma zápočtu. Žiadne ďalšie náležitosti (okrem požiadaviek § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) sa pre platnosť započítacieho prejavu nevyžadujú.

40. V opačnom prípade by ku každému zápočtu museli byť predložené originály zmlúv, faktúr, dodacích listov a pod, a všetkých dôkazov v konkrétnej veci a teda takmer každý zápočet neobsahujúci všetky dôkazy, by bol neplatný.

41. V súlade s vyššie uvedeným má za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil - je tu daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 2 písm. h) C.s.p, keďže rozhodol, že jednostranný zápočet žalovaného zo dňa 13.10.2008 je neplatný. Má teda za to, že došlo k platnému jednostrannému započítaniu pohľadávky žalovaného z faktúry č. 308110 voči pohľadávke pôvodného žalobcu uplatnenej v tomto konaní, t.j. predmetná pohľadávka pôvodného žalobcu na základe započítacieho prejavu žalovaného zo dňa 13.10.2008 adresovaného pôvodnému žalobcovi zanikla.

42. K otázke výpočtu úrokov z omeškania zdôraznil, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažnej čiastky vo výške 13.672,76 EUR dňa 14.01.2009, vychádzajúc z § 369 ods. 1 OBZ platného v čase vzniku omeškania, prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, bol deň 1.1.2009. Základná úroková sadzba NBS v období od 10.12.2008 do 31.12.2008 bola vo výške 2,50 %. Preto súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aj výpočet výšky úroku z omeškania z dlžnej sumy 13.672,76 EUR, ktorý má byť v zmysle vtedajšej platnej právnej úpravy vo výške 12,50% a nie 14,25%.

43. K neschopnosti žalobcu plniť si svoje finančné záväzky v rozhodujúcom období uviedol, že žalovaný v priebehu súdneho konania predložil dostatočné množstvo jasných dôkazov, z ktorých možno jednoznačne konštatovať, že žalobca v čase započítacieho prejavu žalovaného nebol schopný plniť si svoje finančné záväzky. A to:

1) Žiadosť o splátkový kalendár zo dňa 14.11.2007, v ktorej pôvodný žalobca (PRK, s.r.o. Košice - neskôr pod obchodným menom: MAK TRADE, s.r.o., Podnikateľská 8 040 17 Košice - Barca, IČO: 36189219) potvrdil, že nie sú schopní splácať svoje záväzky a požiadal o plnenie v splátkach (čo však zo strany žalobcu nebolo rešpektované a splátky neboli hradené ani v zmysle ústretového splátkového kalendára).

2) Zoznam veriteľov pôvodného žalobcu (PRK, s.r.o. Košice - neskôr pod obchodným menom: MAK TRADE, s.r.o., Podnikateľská 8 040 17 Košice - Barca, IČO: 36189219) - v súdnych a exekučných konaniach - vyznačené za rozhodné obdobie. Z uvedeného zoznamu sú evidentné súdom začaté konania z dôvodu nezaplatenia záväzkov pôvodným žalobcom v rozhodnom období vo výške presahujúcej 1,3 milióna EUR, čiže je zrejmé, že si pôvodný žalobca nebol schopný plniť svoje záväzky a to voči viacerým veriteľom súčasne.

3) Výpis z centrálného registra záložných práv k danému obdobiu, z ktorého vyplýva, že v danom období bolo zaregistrované záložné právo v neprospech pôvodného žalobcu (PRK, s.r.o. Košice - neskôr pod obchodným menom: MAK TRADE, s.r.o., Podnikateľská 8 040 17 Košice - Barca, IČO: 36189219) na pohľadávku vo výške 34 392,8168 EUR voči veriteľovi: Sociálna poisťovňa.

4) Účtovnú závierku pôvodného žalobcu (PRK, s.r.o. Košice - neskôr pod obchodným menom: MAK TRADE, s.r.o., Podnikateľská 8 040 17 Košice - Barca, IČO: 36189219) za rok 2009, ktorá obsahuje aj údaje za predchádzajúce obdobie (rok 2008), z ktorej je viditeľné, že: Spoločnosť vykázala stratu za rok 2008 721 tis. Sk, za rok 2009 977 tis. Sk a výsledok hospodárenia minulých rokov je tiež strata 19 tis za rok 2008 a 740 tis za rok 2009.

5) Reštrukturalizačný plán pôvodného žalobcu (PRK, s.r.o. Košice - neskôr pod obchodným menom: MAK TRADE, s.r.o., Podnikateľská 8 040 17 Košice - Barca, IČO: 36189219), v ktorom boli pôvodnému žalobcovi odpustené dlhy vo výške 2,85 milióna EUR.

44. Zo zoznamu veriteľov v rozhodnom období, účtovných dokladov, množstva súdnych a exekučných konaní, dlhov voči štátnym inštitúciám, jednoznačne vyplýva, že v rozhodnom období pôvodný žalobca nebol schopný plniť svoje záväzky, mal viacero veriteľov, v sumách ďaleko presahujúcich započítavanú sumu, táto neschopnosť plniť záväzky bola u pôvodného žalobcu dlhodobého rázu a vyústila do podania návrhu na začatie reštrukturalizačného konania, v ktorom pôvodnému žalobcovi boli odpustené dlhy vo výške 2,85 milióna EUR.

45. Uviedol, že z uvedeného prehľadu (saldokonta), predloženého žalobcom však v žiadnom prípade nie je možné vyvodiť záver, že žalobca si v rozhodujúcom období plnil svoje záväzky pravidelne, dobrovoľne a bez ohľadu na činnosť právneho zástupcu žalovaného, tak ako to uvádza žalobca aj súd vo svojom odôvodnení napádaného rozhodnutia. V uvedenom prehľade možno vidieť, že žalobca platil uvedené dlžné sumy žalovanému sporadicky, vôbec nie pravidelne a ani podľa dohodnutého ústretového splátkového kalendára, čo napokon aj viedlo k podaniu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo strany žalovaného, keďže žalovaný neuhrádzal svoje záväzky riadne a včas.

46. Poukazujúc na ustálenú judikatúru v otázke dôkazného bremena, zvyčajne platí, že skutočnosť navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Povinnosťou účastníka, ktorý tvrdí určité skutočnosti v sporovom konaní je, aby danú v skutočnosť preukázal, a to znamená uniesol dôkazné bremeno. Existencia tvrdených skutočností podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti a platí pre každého účastníka sporu.

47. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno v spore, pričom podľa judikatúry v takomto prípade platí: Procesno-právnym následkom neunesenia dôkazného bremena účastníkom konania je jeho neúspech v spore. Ak súd rozhoduje v situácii dôkaznej núdze, dopad, neúspech sa pričíta účastníkovi, na ktorom leží podľa predpisov hmotného práva dôkazné bremeno, zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

48. V súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami, na základe množstva predložených dôkazov, má za to, že žalovaný preukázal neschopnosť žalobcu plniť si svoje finančné záväzky v rozhodujúcom období, teda na základe uvedeného považuje tvrdenia žalobcu ohľadne jeho schopnosti plniť si svoje finančné záväzky v rozhodujúcom období za nepreukázanú, ničím nepodloženú.

49. Súd prvej inštancie sa nielenže nezaoberal dôkazmi predloženými žalovaným, ale bez náležitého odôvodnenia odmietol vykonať dôkazy navrhované žalovaným, ktoré by boli spôsobilé preukázať

rozhodujúce skutočnosti v predmetnej veci, a to konkrétne neschopnosť žalobcu plniť si svoje finančné záväzky v rozhodujúcom období.

50. V podanom odvolaní poukázal na dôkazy, ktoré navrhol vykonať zo strany súdu prvej inštancie, ktoré považoval za dôležité a preukazujúce či žalobca bol v rozhodnom období spôsobilý plniť si svoje finančné záväzky.

51. V napádanom rozhodnutí súdu prvej inštancie absentuje základná náležitosť, ktorou musí disponovať každé rozhodnutie súdu, aby bolo preskúmateľné a spravodlivé, a to náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí náležite neodôvodnil, prečo sa nezaoberal či už dôkazmi, ktoré strana predložila v priebehu súdneho konania, ako aj návrhmi na vykonanie dôkazov, ktoré žalovaný žiadal vykonať a na základe akých dôvodov, dôkazov, úvah sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu spočívajúcimi v tom, že žalobca bol schopný splniť si svoje finančné záväzky v rozhodujúcom období, keď došlo k započítaciemu prejavu žalovaného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak považuje za neudržateľné, nepreskúmateľné, v rozpore so zákonnou úpravou, ustálenou judikatúrou a princípom práva na spravodlivý proces.

52. Ďalej uviedol, že pôvodný žalobca - MAK TRADE s.r.o. (postupca) svoju pohľadávku, ktorú mal voči dlžníkovi - EUROTRADEMETAL, spol. s.r.o. postúpil na F.. K. V.Á. (postupníka, súčasného žalobcu), a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.11.2016.

53. Podľa § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí: „Dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné.“

54. V súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením, v prípade, ak by sa súd napriek vyššie uvedeným skutočnostiam nestotožnil s tým, že jednostranné započítanie pohľadávky žalovaného z faktúry č. 308110 voči pohľadávke žalobcu vyplývajúcej z faktúry č. 8110460 a faktúry č. 8110497, je platné a teda označil by jednostranné započítanie pohľadávky žalovaného zo dňa 13.10.2008 za neplatné, žalovaný v tomto konaní vznáša kompenzačnú námietku a jednostranne si započítava svoju pohľadávku voči súčasnému majiteľovi pohľadávky - postupníkovi (žalobcovi).

55. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov voči žalobcovi v plnom rozsahu.

56. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného a uviedol, že v plnom rozsahu trvá na svojich písomných a ústnych vyjadreniach v predmetnej veci. Žalovaným napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalobca za vecne správne, má za to, že súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci, pričom vykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne správne právne posúdil vec a spravodlivo rozhodol. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu.

57. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné len v časti úroku z omeškania, ktorý bol priznaný zo sumy 13.672,76 eur od 14.1.2009 do zaplatenia. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 219 ods. 3 CSP v zmysle ktorého vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

58. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

59. Súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal dostatočné dokazovanie a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver.

60. Z predložených listinných dôkazov je nesporné, že účastníci konania uzatvorili ústnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému tovar a vystavil zaň faktúru č. 8110460 na sumu 23.525,- eur, splatnú dňa 12.09.2008 a faktúru č. 8110497 na sumu 23.571,- eur, splatnú dňa 12.10.2008. Žalovaný svoje záväzky zo zmluvy splnil čiastočne jednostranným započítaním zo dňa 12.09.2008 v sume 12.505,- eur na faktúru č. 8110460, jednostranným započítaním zo dňa 16.09.2008 v sume 5.292,69 eur na faktúru č. 8110460, čiastočnou úhradou faktúry č. 8110497 v sume 3.000,- eur dňa 28.11.2008, v sume 3.000,- eur dňa 23.12.2008 a v sume 3.898,24 eur dňa 14.01.2009. Uvedené skutočnosti, t. j. uzavretie kúpnej zmluvy, dodanie tovaru, výšku faktúr č. 8110460 a 8110497 a jednotlivé započítania žalovaný v priebehu konania nerozporoval. Samotná výška žalovaného nároku žalobcu vrátane uplatneného príslušenstva v konaní nebola sporná. Sporné však je tvrdenie žalovaného, že žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu zanikol jednostranným započítaním zo strany žalovaného zo dňa 13.10.2008, a to tak, že pohľadávka žalovaného z faktúry č. 308110 vo výške 19.400,07 eur, splatná dňa 13.10.2008, bola započítaná vo výške 5.727,31 eur so zvyškom pohľadávky žalobcu z faktúry č. 8110460 a vo výške 13.672,76 eur so zvyškom pohľadávky žalobcu z faktúry č. 8110497, čím podľa jeho názoru došlo k zániku žalovanej pohľadávky žalobcu v celom rozsahu.

61. Už v uznesení vydaným Krajským súdom v Bratislave č.k. 2Cob/220/2015-550, ktorým Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 22Cb/125/2012-484 zo dňa 02.03.2015 bolo konštatované, že pri opätovnom rozhodnutí je rozhodujúce právne posúdenie započítacieho prejavu žalovaného listom zo dňa 13.10.2008 v zmysle faktúry č. 308110, splatnej dňa 13.10.2008. Keďže sa jedná o záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, treba vychádzať z právnej úpravy započítania obsiahnutej v § 358 až § 364 Obch. zák. a § 580 a § 581 Obč. zák.

62. Podľa § 358 Obch. zák. na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

63. Podľa § 580 Obč. zák. ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

64. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

65. Započítanie je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu, ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie, t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to je započítanie jednostranným právnym úkonom a započítanie dohodou. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie a to vzájomnosť pohľadávok, plnenie rovnakého druhu, spôsobilosť pohľadávok na započítanie a prejav smerujúci k započítaniu. Započítací prejav treba adresovať druhému účastníkovi. Ide o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Obč. zák. Právnym predpokladom započítania je existencia vzájomných pohľadávok, ktoré sú spôsobilé na započítanie a vzájomne sa kryjú. Vzájomné pohľadávky sú také, pri ktorých tie isté osoby ako veriteľ a dlžník majú v záväzkovom vzťahu spravidla na základe iného právneho vzťahu opačné postavenie. Veriteľ určitej pohľadávky, ktorú má voči dlžníkovi z určitého záväzkového vzťahu je zároveň jeho dlžníkom, spravidla z iného záväzkového vzťahu. Započítanie je typickým jednostranným právnym úkonom a predstavuje prejav vôle veriteľa započítať pohľadávku, ktorú má voči svojmu dlžníkovi voči pohľadávke tejto osoby, ktorú má ona ako veriteľ voči nemu. Započítanie ako každý právny úkon musí byť zrozumiteľný a určitý. Z prejavu vôle veriteľa musí predovšetkým vyplývať, ktorú určitú pohľadávku alebo viac pohľadávok a v akej výške chce započítať voči inej alebo viacerým iným pohľadávkam, ktoré má dlžník v právnej pozícii veriteľa voči nemu. K zániku pohľadávky

dochádza vtedy, keď sa pohľadávky stretnú. Pohľadávky sa stretnú vtedy, keď sú splatné. Pohľadávky zaniknú v takom rozsahu ako sa vzájomne kryjú. Započítanie je právne účinné vtedy, keď dôjde druhej strane.

66. Na základe doporučenia odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou či započítací prejav žalovaného listom zo dňa 13.10.2008 spĺňa náležitosti jednostranného zápočtu vyžadovaného zákonom.

67. Z dôkazov založených v spise vyplýva, že faktúra č. 308110 splatná dňa 13.10.2008 bola žalobcovi doručená až dňa 13.10.2008 a jednostranný zápočet na základe uvedenej faktúry je rovnako zo dňa 13.10.2008, teda v čase, kedy príslušenstvo pohľadávky (náklady spojené s jej uplatnením) ešte nebolo splatné. Podľa názoru súdu z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k platnému jednostrannému započítaniu, nakoľko v zmysle § 358 Obchodného zákonníka na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde, čo nebol prípad uvedenej faktúry (č. 308110), keďže žalobcovi od doručenia faktúry plynula lehota na jej zaplatenie, t.j. nebola ešte splatná, a teda ani spôsobilá na započítanie. K tvrdeniu žalovaného, že na daný prípad je potrebné aplikovať ust. § 359 Obch. zák. odvolací súd uvádza:

68. Jedným z predpokladov keď započítanie je splatnosť pohľadávok, ktoré majú byť predmetom započítania čím dochádza k ich stretnutiu. Obchodný zákonník opakuje zásadu vyjadrenú v občianskom zákonníku podľa ktorej proti pohľadávke splatnej nie je možné započítať pohľadávku nesplatnú. Súčasne však poskytuje právnu ochranu veriteľovi proti dlžníkovi, ktorý nie je schopný splácať svoje finančné záväzky. Veriteľ môže v takomto prípade započítať svoju nesplatnú pohľadávku voči jeho splatnej pohľadávke. Neschopnosť splácať splatné záväzky môžu vyplývať napríklad z neúspešných exekučných konaní a pod. Vzhľadom na to, že jedna pohľadávka nie je splatná nedochádza k zániku pohľadávky ich stretnutím. Zánik pohľadávok nastáva pritom účinnosťou započítania teda keď započítací právny úkon sa dostane do dispozície druhej strany. Pri započítaní dohodou k zániku záväzkov dochádza účinnosťou dohody. Nezhoda názorov panuje v tom či je možné započítať proti nesplatnej pohľadávke pohľadávku splatnú. Zákon takýto postup nezakazuje ale ho ani neumožňuje ak vychádzame z toho, že jednou zo základných podmienok započítania je splatnosť pohľadávok pričom výnimky sú stanovené v § 359 a 360. Takéto ustanovenie je dispozitívne a preto sa zmluvné strany môžu od neho odchyliť alebo ho môžu vylúčiť.

69. V danom prípade žalobca na list žalovaného zo dňa 13.10.2008 reagoval, pričom však predmetnú faktúru odmietol žalovanému zaplatiť z dôvodu, že nepovažoval nárok žalovaného na zaplatenie príslušenstva pohľadávky (náklady vo výške 19.400,07 eur) za oprávnený a nie z dôvodu, že by bol platobne neschopný. Uvedené preukazuje dôkaz založený do spisu žalobcom - prehľad (saldokonto), z ktorého je zrejmé, že žalobca v priebehu obdobia 08/2007 - 09/2008, teda až do započítacieho prejavu, plnil svoje záväzky voči žalovanému podľa svojich finančných možností a to pravidelne, dobrovoľne, bez ohľadu na činnosť právneho zástupcu žalovaného. Je nesporné, že ani samotný žalobca ako dlžník neurobil žiadne jednostranné vyhlásenie, že nie je schopný plniť svoje záväzky. Žalobca plnil svoj záväzok voči žalovanému od počiatku dobrovoľne a bez pričinenia právnej zástupkyne žalovaného ešte predtým než došlo k vzájomnému započítaniu. Skutočnosť, že žalobca mal nejaké podližnosti voči ostatným veriteľom a že tieto dlhy nesplácal v lehote splatnosti jednotlivých faktúr resp. že ich splácal v rámci exekúcie ešte neznamená, že nebol vôbec schopný splniť svoje záväzky voči žalovanému. Navyše žalovaný nepreukázal, že by žalobca v čase doručenia predmetnej faktúry žalovanému sám prehlásil, že tento záväzok nie je schopný plniť pričom žalovaný neschopnosť plnenia žalobcom dostatočne nepreukázal. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd nevykonal dokazovanie dôkazmi navrhnutými zo strany žalovaného, ktorými chcel preukazovať neschopnosť plnenia svojich záväzkov voči ostatným veriteľom, odvolací súd poukazuje na § 185 ods. 1 CSP podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd nie je povinný vykonať všetky návrhy strán sporu na dokazovanie, avšak v prípade ak ide o dôkazy, ktoré sú spôsobilé preukázať rozhodujúce skutočnosti vo veci by takéto návrhy strán sporu akceptovať a vykonať. Povinnosťou súdu nie je vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože principiálne ohodnotenie dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci umožňuje sudcovi a súdom vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Odvolací súd zdôrazňuje, že bolo potrebné predovšetkým skúmať či žalobca bol schopný splniť svoje záväzky voči žalovanému a nie vo vzťahu k ostatným veriteľom a z predloženého saldokonta zo strany žalobcu je zrejmé, že až do inkriminovaného započítania si žalobca plnil svoje záväzky voči žalovanému podľa svojich finančných možností a to pravidelne, dobrovoľne bez ohľadu

na činnosť právnej zástupkyne žalovaného tj. potvrdzuje to skutočnosť, že bol schopný plniť si svoje záväzky aj keď len v splátkach.

70. Pokiaľ ide o uplatnenie započítania pohľadávky žalovaného voči postupníkovi v podanom odvolaní keď žalovaný poukázal na ust. § 529 ods. 2 Obč. zák. a zdôraznil, že v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením v prípade ak by sa súd napriek ním uvedeným skutočnostiam v podanom odvolaní nestotožnil s tým, že jednostranné započítanie pohľadávky žalovaného z faktúry č. 308110 voči pohľadávke žalobcu vyplývajúcej z faktúry č. 8110460 a faktúry č. 8110497, je platné a teda označil by jednostranné započítanie pohľadávky žalovaného zo dňa 13.10.2008 za neplatné, žalovaný v tomto konaní vznáša kompenzačnú námietku a jednostranne si započítava svoju pohľadávku voči súčasnému majiteľovi pohľadávky - postupníkovi odvolací súd poukazuje na § 366 CSP podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

71. V danom prípade ide o novotu v odvolacom konaní, žalovaný mohol svoj započítací prejav vo vzťahu k postupníkovi uplatniť už v rámci prvoinštančného konania uznesením zo dňa 16.1.2017 súd pripustil aby z konania vystúpil pôvodný žalobca MAK TRADE s.r.o. a aby na jeho miesto vstúpil F.. K. V. a to z dôvodu postúpenia pohľadávky ktorá je predmetom konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.11.2016. Vzhľadom k uvedenému nemožno na započítací prejav žalovaného vo vzťahu k postupníkovi realizovaný v rámci podaného odvolania prihliadnuť.

72. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 387 ods. 1,2 CSP v časti v ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 19.400,07 eur spolu so 14,25 % ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 11.020,- eur od 13.09.2008 do 15.09.2008,

- zo sumy 5.727,31 eur od 16.09.2008 do zaplatenia,

- zo sumy 23.571,- eur od 13.10.2008 do 27.11.2008,

- zo sumy 20.571,- eur od 28.11.2008 do 22.12.2008,

- zo sumy 17.571,- eur od 23.12.2008 do 13.01.2009,

ako vecne správny potvrdil.

73. Pokiaľ ide o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 13.672,76 eur od 14.01.2009 do zaplatenia v tejto časti vyhovel odvolaniu žalovaného, keďže odvolanie bolo dôvodné vzhľadom k tej skutočnosti, že v rozhodnom období od 14.1.2009 vychádzajúc z ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. platného v čase vzniku omeškania, prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka v ktorom došlo k omeškaniu bol deň 1.1.2009 a základná úroková sadzba NBS v rozhodnom období bola 12,50% a nie 14,25% a preto v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 12,50% úrok z omeškania zo sumy 13.672,76 eur od 14.1.2009 do zaplatenia. Odvolací súd zmenil v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 388 CSP.

74. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 CSP.

69. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť

v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).